

Druga strona postępowania: PO

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodne z zasadą skuteczności zawartą w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest uregulowanie krajowe, z którego wynika, że jeżeli określony nieuczciwy warunek umowy został pominięty w trakcie wstępnej kontroli sądowej dokonywanej z urzędu przy wszczęciu egzekucji [– kontrola negatywna ważności warunków umownych] – kontrola ta uniemożliwia temu samemu sądowi późniejsze dokonanie z urzędu oceny tego warunku umownego, jeżeli od czasu przeprowadzenia pierwszej kontroli istniały już okoliczności faktyczne i prawne, pomimo że w wyniku tej wstępnej kontroli nie zawarto ani w sentencji, ani w uzasadnieniu postanowienia żadnej uwagi co do ważności warunków umownych?
- 2) Kolejną pojawiającą się wątpliwością jest to, czy jeżeli strona, przeciwko której prowadzona jest egzekucja, w przypadku kiedy istnieją już okoliczności faktyczne i prawne wskazujące na zastosowanie nieuczciwych warunków w umowach zawieranych z konsumentami, nie podnosi tej okoliczności w powództwie przeciwegzekucyjnym przewidzianym w tym celu przez ustawę, może po rozstrzygnięciu tego powództwa przeciwegzekucyjnego wystąpić z nowym powództwem przeciwegzekucyjnym, w wyniku którego rozstrzygnięta zostanie kwestia nieuczciwego charakteru określonych warunków umownych, jeżeli strona ta miała już początkowo możliwość podniesienia tego zarzutu w postępowaniu zwykłym przewidzianym przez ustawę. Wreszcie, czy powstaje skutek prekluzyjny, który uniemożliwia konsumentowi podniesienie zarzutu nieuczciwego charakteru innego warunku umownego w tym samym postępowaniu egzekucyjnym lub w późniejszym postępowaniu deklaratywnym?
- 3) Trzecia wątpliwość dotyczy tego, czy w przypadku kiedy za zgodne z dyrektywą 93/13 [...] uznane zostanie stwierdzenie, że strona nie może złożyć drugiego lub kolejnego powództwa przeciwegzekucyjnego w celu powołania się na nieuczciwy charakter warunku umownego, co mogła uczynić już wcześniej, ponieważ okoliczności faktyczne i prawne były już uprzednio ukształtowane, może to stanowić podstawę dla zbadania z urzędu nieuczciwego charakteru tego warunku przez sąd, który został poinformowany o takim nieuczciwym charakterze?
- 4) Czwarte pytanie prejudycjalne zmierza do ustalenia, czy po dokonaniu przybicia i przysądzeniu własności nieruchomości, co potencjalnie może nastąpić na rzecz tego samego wierzyciela, które wywołało nawet skutek przeniesienia prawa własności nieruchomości stanowiącej zrealizowane już zabezpieczenie, zgodna z prawem europejskim [...] jest wykładnia, według której w przypadku zakończenia postępowania i osiągnięcia jego celu, jakim jest realizacja zabezpieczenia, możliwe jest złożenie przez dłużnika nowych powództw przeciwegzekucyjnych w celu stwierdzenia nieważności określonego warunku umownego mającego wpływ na postępowanie egzekucyjne, czy też po powstaniu takiego skutku rozporządzającego, który mógł nastąpić na rzecz wierzyciela, dając prawo do wpisu w księdze wieczystej, możliwe jest przeprowadzenie kontroli z urzędu, która to kontrola może doprowadzić do stwierdzenia nieważności całego postępowania egzekucyjnego lub zakończyć się zmianą kwot zabezpieczonych hipoteką, co może mieć wpływ na warunki przedstawianych w licytacji ofert?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy)
w dniu 9 sierpnia 2019 r. – Kohlpharma GmbH/Republika Federalna Niemiec**

(Sprawa C-602/19)

(2019/C 357/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kohlpharma GmbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z wyrażoną w art. 34 TFUE zasadą swobody przepływu towarów oraz wypracowanymi na jej podstawie zasadami importu równoległego produktów leczniczych dopuszczalne jest wyrażenie przez krajowy organ właściwy w sprawach pozwolenia zgody na zmianę informacji o dawkowaniu produktu leczniczego importowanego w ramach importu równoległego także wtedy, gdy wygasło pozwolenie na dopuszczenie referencyjnego produktu do obrotu, a zmiana uzasadniana jest przejęciem informacji dotyczącej zasadniczo identycznego co do składu krajowego produktu leczniczego o innej postaci farmaceutycznej w połączeniu z informacjami dopuszczonymi przez kraj wywozu dla produktów leczniczych importowanych w ramach importu równoległego?
- 2) Czy w oparciu o art. 34 i art. 36 TFUE organ krajowy może odmówić wyrażenia zgody na taką zmianę powołując się na to, że importerzy równolegli są zwolnieni z obowiązku przedkładania okresowych raportów o bezpieczeństwie i, wobec braku krajowego pozwolenia na dopuszczenie referencyjnego produktu do obrotu, organ nie dysponuje aktualnymi danymi o stosunku korzyści do ryzyka, aktualne pozwolenie krajowe dotyczy produktu leczniczego w innej postaci farmaceutycznej, i, w stosunku do pozwolenia dotyczącego tej samej postaci farmaceutycznej produktu leczniczego w kraju wywozu, odnosi się do innej zawartości substancji czynnej, a nadto nie ma możliwości łącznego zawarcia dwóch postaci farmaceutycznych produktu leczniczego w jednym tekście informacyjnym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 sierpnia 2019 r. – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

(Sprawa C-608/19)

(2019/C 357/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Strona przeciwna: Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady dotyczące przyznawania pomocy określone w art. 3 i 6 rozporządzenia nr 1407/2013 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku przedsiębiorstwa wnioskującego, które przekroczyło dopuszczalny pułap, z uwagi na kumulację z wcześniejszymi pomocami, możliwe jest – do czasu faktycznego wypłacenia wnioskowanej pomocy – ograniczenie finansowania (w drodze zmiany lub wariantu projektu) lub zrzeczenie się (w całości lub w części) wcześniejszych pomocy, ewentualnie już otrzymanych, aby nie przekroczyć maksymalnej kwoty, jaka może zostać przyznana? oraz, czy wspomniane przepisy należy interpretować w ten sposób, że różne rozpatrywane możliwości (wariant lub zrzeczenie się) mogą być stosowane, nawet jeśli nie są wyraźnie przewidziane w przepisach krajowych lub w publicznym ogłoszeniu dotyczącym przyznania pomocy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.U. 2013, L 352, s. 1).